

รายงานการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓

คณะกรรมการศึกษา สนับสนุน และติดตามผลการดำเนินงานตามข้อเสนอของ
คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ว่าด้วย การแก้ไขปัญหามลกระทบต่อสุขภาพ :
กรณีผลกระทบจากอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุดและจังหวัดระยอง

วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๓.๐๐ น.

ณ ห้องประชุม ๑ สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

.....

ผู้เข้าประชุม

๑. ผศ.ปราณี พันธุมสินชัย	ที่ปรึกษา
๒. นายแพทย์วิพุธ พูลเจริญ	ที่ปรึกษา
๓. ท่านผู้หญิงสุธาวีลย์ เสถียรไทย	ประธานกรรมการ
๔. รศ. จิราพร ลิ้มปานานนท์	รองประธานกรรมการ
๕. นางรสริน อมรพิทักษ์พันธ์	กรรมการ
(ผู้แทนรองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่
ปลัดกระทรวงฯ มอบหมาย)
๖. นายแพทย์ชาติวุฒิ จำจด	กรรมการ
(ผู้แทนรองผู้ว่าราชการจังหวัดระยองที่ผู้ว่าราชการจังหวัด
มอบหมาย)
๗. นายทวิสุข พันธุ์เพ็ง	กรรมการ
๘. นายวีระวัฒน์ ธีระประศาสน์	กรรมการ
๙. นายรังษี จุ้ยมณี	กรรมการ
๑๐. อ.ดร. เดชรัต สุขกำเนิด	เลขานุการ (ผู้แทนเลขาธิการ คสช.)

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายศุภกิจ นันทะวรการ	มูลนิธินโยบายสุขภาพ
๒. นางภารณ์ สวัสดิ์รักษ์	เครือข่ายวางแผนและผังเมืองเพื่อสังคม

๓. นางสาวพัทธนันท์ พ่อคำ	มูลนิธินโยบายสุขภาวะ
๔. นายโรจน์ทรัพย์ หมัตวานิช	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. นางสาวสมพร เฟื่องคำ	สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
๖. นางสาวรัตนา เอิบกั้ง	สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
๗. นางสาวจูนิตา สุวรรณกิติ	สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
๘. นางสาวสุนันทา ปินะทาโน	สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
๙. นายธีรเชษฐ์ วุฒิกุล	สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
๑๐. นางพลินี เสริมสิริ	สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

ผู้ไม่เข้าประชุม (เนื่องจากติดภาระกิจ)

๑. นายวสันต์ พานิช	ที่ปรึกษา
๒. นางศิรินา ปวโรฬารวิทยา	ที่ปรึกษา
๓. แพทย์หญิงฉันทนา ผดุงทศ	กรรมการ
๔. นายสุทธิ อัจฉมาศัย	กรรมการ
๕. ผศ. ชัยยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์	กรรมการ
๖. นายโชคก วิริยะพงษ์	กรรมการ
๗. นางถวิลวดี บุรีกุล	กรรมการ
๘. นายสุริชัย หวันแก้ว	กรรมการ
๙. นายสุพัฒน์ ธนะพิงค์พงษ์	กรรมการ
๑๐. นายบัณฑิต เศรษฐศิริโรฒ	กรรมการ
๑๑. นายแพทย์อำพล จินดาวัฒนะ	เลขานุการ

เปิดประชุมเวลา ๐๙.๓๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ท่านผู้หญิงสุธาวัลย์ เสถียรไทย ประธานคณะกรรมการฯ ได้มอบหมายให้ อ.ดร. เดชรัต สุขกำเนิด เล่าเรื่อง นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) เป็นผู้ดำเนินงานในเรื่องกลไกการติดตาม การปฏิบัติงานการแก้ปัญหาอุบัติเหตุต่อจากคณะกรรมการ ๔ ฝ่าย แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์เรื่องรูปธรรมการปฏิบัติงาน เนื่องจากเห็นว่า สช. สามารถติดตามและทำงานได้รวดเร็ว จากกรณีเรื่องก๊าซรั่ว ที่บริษัทอิติตยา เบอร์ล่า เคมีคัลส์ (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งในเรื่องนี้คณะกรรมการติดตามฯ คุณรังษิ จัยมณี ซึ่งอยู่ในพื้นที่ จ.ระยองเป็นผู้แนะนำให้ลงพื้นที่เก็บข้อมูล โดยคุณศุภกิจ นันทะวการ มูลนิธินโยบายสุขภาพะ และทีม สช. ลงพื้นที่เก็บข้อมูล

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ฝ่ายเลขานุการได้แจ้งให้ที่ประชุมพิจารณารายงานการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ดังเอกสารประกอบระเบียบวาระที่ ๒ ที่ประชุมขอให้ปรับแก้ไขบางข้อความ และได้มีการ ชักถามและอภิปรายเพิ่มเติมในบางประเด็น ดังนี้

๑. ในหน้าที่ ๑๕ ให้ตัดคำว่า water check และคำว่า Air Check ออกและใช้คำว่า “กำหนดขอบเขต” แทน

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓

โดยให้ปรับแก้ไขข้อความตามที่คณะกรรมการเสนอ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ

๓.๑ เหตุการณ์อุบัติภัยสารเคมีรั่วไหลของบริษัทอิติตยา เบอร์ล่า เคมีคัลส์ (ประเทศไทย) จำกัด

ความเป็นมา

วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ได้เกิดเหตุการณ์รั่วไหลของสารโซเดียมไฮโปคลอไรท์ (NaOCl) เนื่องจากถังกักเก็บ สารดังกล่าวได้ล้มกระแทกกับกำแพงซีเมนต์แล้วตกกระแทกท่อกรดไฮโดรคลอริก ทำให้ก๊าซคลอรีน ซึ่งเป็นก๊าซสี เหลืองเขียวมีกลิ่นฉุนเฉพาะตัว และมีผลกระทบต่อระบบทางเดินหายใจแพร่กระจาย ส่งผลกระทบต่อประชาชนในวง กว้าง โดยโรงงานดังกล่าวเป็นของบริษัทอิติตยา เบอร์ล่า เคมีคัลส์ (ประเทศไทย) จำกัด ตั้งที่นิคมอุตสาหกรรมเหมราช ทำการผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ จาก ๒ สายการผลิตหลัก ประกอบด้วยสายการผลิตของโรงงานคลอ - อัลคาลิ (Chlor - Alkali) และสายการผลิตของโรงงานเอพิคลอโรไฮดริน (Epichlorohydrin, ECH) เริ่มดำเนินการในปี พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อมูลจากการรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ระบุว่า โซเดียมไฮโปคลอไรท์ (NaOCl) เป็นสารเคมี ผลิตภัณฑ์พลอยได้ (by product) มีสถานะเป็นของเหลว ไม่มีสี เกิดจากการดูดซับก๊าซคลอรีนด้วยโซเดียมไฮดรอกไซด์

(NaOH) ถูกเก็บไว้ในถังไฟเบอร์กลาสขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๓.๘ เมตร สูง ๘.๘๕ เมตร ความจุ ๑๐๐ ลบ.ม. (ปริมาณกักเก็บ ๙๖ ตัน/ถัง) จำนวน ๒ ถัง เพื่อนำไปจำหน่ายให้กับลูกค้าต่อไป ปัจจุบันมีกำลังการผลิต ๓๖,๐๐๐ ตัน/ปี

หลังจากเกิดเหตุการณ์ การนิคมอุตสาหกรรมได้มีคำสั่งเลขที่ อก ๕๑๐๘.๓/๓๒ ให้บริษัทอดิตยา เบอร์ล่า เคมีคัลส์ (ประเทศไทย) จำกัด ระวังการประกอบกิจการ

ในการนี้ทางสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อมูลในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ และจัดทำรายงานสรุปเหตุการณ์พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ รายงานต่อคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (คสช.) ได้รับทราบในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๘ มิถุนายน ที่ผ่านมา ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งนายกรัฐมนตรีในฐานะประธานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติได้รับเรื่องนี้ไปนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาตามข้อเสนอต่อไป ดังรายละเอียดเอกสารประกอบระเบียบวาระที่ ๓.๑ จึงเรียนมาเพื่อคณะกรรมการได้โปรดรับทราบ

ที่ประชุมมีข้อซักถามและประเด็นอภิปรายดังนี้

๑. คุณรังษิ จัยมณี ได้ให้ข้อมูล ว่าอยู่ในพื้นที่และอยู่ในเหตุการณ์ รับรู้โดยเห็นรถมูลนิธิวิ่ง กระทบการแรกติดต่อคุณหมอสุนทร รพ. ระยอง ทราบข้อมูลว่าคลอรีนรั่ว มีผู้ป่วยประมาณ ๑๔ คน และในส่วนของ นพ. ศุภชัย รพ.มาบตาพุด ใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัว (สายรายงาน) สอบถามข้อมูล ข้อมูลแรกที่รับทราบคือคลอรีนรั่ว คลอรีนกับโซเดียมไฮโปคลอไรท์เป็นสารที่ออกฤทธิ์ใกล้เคียงกัน ในกระบวนการของโรงงานมีการประเมินเป็นระดับ ๑ คือแจ้งกันเองระหว่าง RESA ซึ่งเป็นหน่วยงานของนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด แต่ไม่สามารถควบคุมเหตุการณ์ได้ ขณะเกิดเหตุประชาชนไม่ได้รับการแจ้งเหตุ และไม่มีประกาศแผนระยอง
๒. ประเด็นสำคัญจากรายงานอีไอเอของบริษัทอดิตยาฯ ไม่ได้ถือว่าจุดที่เกิดเหตุนี้เป็นจุดเสี่ยง เพราะวิเคราะห์จุดเสี่ยง ๗ จุดซึ่งไม่ได้มีจุดที่เกิดเหตุนี้ด้วย และมีถังกักเก็บสารโซเดียมไฮโปคลอไรท์เกินมา ๑ ถัง
๓. ปัญหาของแผนการสื่อสาร คือ ไม่ได้ดำเนินการตามแผน และแผนมีขั้นตอนการสื่อสารหลายขั้นตอน ต้องผ่านจุดต่าง ๆ หลายจุดกว่าที่จะไปถึงประชาชน และไม่ได้มีการระบุไว้ว่าถ้าเกิดความผิดพลาดในจุดใดจุดหนึ่ง จะดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างไร การแจ้งชุมชนนั้นเกือบทุกโรงงานไม่ได้ระบุว่าให้เขียนอะไร เมื่อชาวบ้านไปออกนอกกระจายข่าวจะไม่มีบทหรือรายละเอียด (สคริป) ว่าจะต้องพูดอย่างไรเพื่อให้ข้อมูลที่ออกมาสั้นกระชับ ได้ใจความ
๔. นพ.ชาติวุฒิชัย จัจอด อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับแผนการรองรับอุบัติภัยของโรงงาน ในการประเมินระดับความรุนแรงของเหตุอุบัติภัย จะนำเรื่องการควบคุมสถานการณ์ได้หรือไม่เป็นตัวประเมิน ไม่ได้นำเรื่องผลกระทบเกี่ยวกับประชาชนมาอยู่ในแผนด้วย ซึ่งหน่วยงานสาธารณสุขจังหวัดได้เข้าไปร่วมประชุมเกี่ยวกับการปรับแผน และได้เสนอว่าควรจะต้องนำเรื่องผลกระทบที่เกิดกับประชาชนเข้าไปอยู่ในแผนการประเมินด้วย ลักษณะการแจ้งเหตุสื่อสารกับประชาชนหรือหน่วยงานรัฐ เมื่อไม่มีการแจ้งเหตุ และผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ได้ประกาศแผน ทำให้หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องและตำรวจไม่รู้ ในส่วนของหน่วยงานสาธารณสุข นพ.ศุภชัย เอี่ยมกุลวรรพงษ์ ใช้เครือข่ายส่วนตัว (ใช้สายรายงาน) ตรวจสอบข้อมูลจึงทราบเรื่อง แผนของสาธารณสุขเป็นแผนการ

รองรับอุบัติเหตุ คนไข้ยอดรวมทั้งหมด ๑,๔๓๔ ราย กระจายไป รพ. ๘ แห่ง ทั้ง รพ. รัฐ รพ. เอกชน และ รพ.ศูนย์สิริกิติ์ มีผู้ป่วยที่ต้องเข้ารับการรักษาที่ รพ. (admit) ๙๒ ราย ณ ปัจจุบันกลับบ้านได้หมด ผู้ป่วยที่มารับการรักษาที่ รพ. ไม่มีผู้เสียชีวิต ผู้ป่วยที่ร้ายแรงที่สุดคือผู้ที่ได้รับก๊าซโดยตรง เป็นพนักงานที่ขนส่งถึง ก๊าซ เมื่อเกิดเหตุถึงล้มแล้ววิ่งฝ่าควันออกมา การเข้ารับการรักษาวินาที ๗ มิ.ย. มารับการรักษาที่ รพ.ระยอง วันที่ ๘ มิ.ย. ส่งต่อ (refer)ไปที่ รพ.กรุงเทพระยอง ผู้ป่วยที่อาการหนักที่สุดคือเกิดภาวะ ARDS (Acute respiratory distress syndrome) ภาวะระบบทางเดินหายใจล้มเหลวเฉียบพลัน อีกรายคือมีอาการหลอดลมตีบ เพราะสารนี้ทำให้ระคายเคืองหลอดลมอักเสบ ผู้ป่วยรายนั้นนอน รพ. ๒๓ วัน แล้วสามารถกลับบ้านได้ เรื่อง ค่ารักษาพยาบาล มีการพูดคุยกันระหว่าง รพ.ระยอง กับ รพ.เอกชน กรณีผู้ป่วยในให้โรงงานจ่ายค่ารักษาตามจริง ใน รพ.รัฐ ผู้ป่วยนอกเฉลี่ย ๕๐๐ บาทต่อราย ส่วนค่าทำขวัญยังไม่ได้ข้อสรุปกำลังจะนัดประชุมอีกครั้ง หนึ่ง เรื่องผลกระทบเรือรัง สารเคมีนี้ทำลายเยื่อทางเดินหายใจซึ่งในบางกลุ่มต้องตามเป็น ๑๐ ปี เด็กที่มา รพ. ส่วนใหญ่ไม่มี จะมีเป็นผู้ใหญ่ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในแคมป์ก่อสร้าง ทางหน่วยงานสาธารณสุขได้ลงพื้นที่ ตรวจสอบแล้ว

๕. เรื่องจุดรวมพล โรงงานมีจุดรวมพลอยู่ในโรงงาน ในส่วนของจังหวัดจะเป็นที่บ้านค่าย ซึ่งทำการสำรวจแล้วว่าเป็นจุดที่ปลอดภัยเป็นจุดเหนือลม
๖. เรื่องการสืบสวนหลังเหตุการณ์ควรจะมีหน่วยตรวจสอบที่เป็นทางการ และเป็นอิสระ
๗. ระบบการจัดการครั้งนี้ไม่มี command system การช่วยเหลือเป็นระบบอาสาสมัครไม่มีการเตรียมความพร้อมที่เป็นหน่วยงานหลัก
๘. การประเมินระดับความรุนแรงของเหตุอุบัติเหตุ ในประเทศไทยการนิคมฯ ผอ.การนิคมฯ เป็นผู้ประเมิน ในต่างประเทศหน่วยงานอิสระจะเป็นผู้ประเมิน ผู้ประเมินระดับความรุนแรงเป็นเรื่องที่สำคัญ ทั้งในส่วนของจังหวัดและท้องถิ่น ต้องมีการพูดคุยให้ชัดเจนโดยเฉพาะพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง การวิเคราะห์ต้องคำนึงถึงเรื่องระบบที่จะเกี่ยวข้องกับภัยฉุกเฉิน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เตรียมตัว เช่น หน่วยงานสาธารณสุขจะได้ รับทราบพื้นที่จุดรวมพล และเตรียมตัวให้ความช่วยเหลือ ณ จุดรวมพลได้ แผนเหล่านี้ต้องเตรียมไว้ก่อน ปัญหาใหญ่ที่เกิดขึ้นคือแผนรวมไม่มีการปฏิบัติ
๙. เรื่องระบบเตือนภัย (warning system) โดยใช้เทคโนโลยีในการติดตามตรวจสอบ (monitor) ตลอดรั้วโรงงาน ถ้ามีเหตุรั้วไหลออกภายนอกโรงงาน ได้เคยมีการเสนอเรื่องนี้ไปแล้วแต่เรื่องเงียบไป ในส่วนของ คณะกรรมการ ๔ ฝ่าย ได้มีการเสนอให้ติดตั้งอุปกรณ์ระบบเตือนภัยที่ออนไลน์ไปหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีเจ้าหน้าที่จากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเสนอโมเดล โดยนำข้อมูลแหล่งกำเนิดของสารชนิดต่างๆ นำมาใส่ในโมเดลแล้วประมวลผล (run) จะสามารถเห็นข้อมูลเป็นฤดูกาลว่าถ้าเกิดขึ้นจะแพร่ไปทางไหนบ้าง ซึ่งโมเดลนี้สามารถประมวลผลได้ทั้งพื้นที่มาบตาพุด แต่ยังขาดข้อมูลเกี่ยวกับสารเคมีแหล่งกำเนิดจากพื้นที่ มาบตาพุด

มติที่ประชุม รับทราบ

๓.๒ ความคืบหน้าการดำเนินงานของคณะกรรมการแก้ไขปัญหา การปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ วรรคสองของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (คณะกรรมการสี่ฝ่าย)

ความเป็นมา

ตามที่นายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ แต่งตั้ง “คณะกรรมการการแก้ไขปัญหา การปฏิบัติตามคำสั่งมาตรา ๖๗ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย” หรือเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปในนาม “คณะกรรมการสี่ฝ่าย” โดยมีนายอานันท์ ปันยารชุน เป็นประธาน ซึ่งฝ่าย เลขานุการได้แจ้งให้ที่ประชุมได้รับทราบเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และความคืบหน้าในการดำเนินงานของคณะกรรมการชุดนี้ แล้วเมื่อการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๓

ในการนี้ทางคณะกรรมการสี่ฝ่ายได้สิ้นสุดภารกิจและยุติบทบาทลงแล้ว โดยได้จัดทำรายงานผลการดำเนินงาน เสนอต่อนายกรัฐมนตรี ดังรายละเอียดตามเอกสารประกอบระเบียบวาระที่ ๓.๒

- การกำหนดหลักเกณฑ์ กติกา เพื่อการปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ วรรคสองของรัฐธรรมนูญ
- การจัดการแก้ไข ลดและขจัดมลพิษสำหรับเขตควบคุมมลพิษในพื้นที่มาบตาพุดและพื้นที่ใกล้เคียงอย่าง เป็นรูปธรรม

ที่ประชุมมีประเด็นซักถาม และอภิปรายเพิ่มเติมดังนี้

๑. คุณภาวณี สวัสดิ์ดิรัจฉัย ได้นำเสนอผลเรื่องการจัดการปัญหาระยะห่างระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชนในพื้นที่มาบตาพุดและการเผยแพร่ข้อมูลผลการพิจารณาของคณะกรรมการผังเมือง คณะอนุกรรมการด้าน ผังเมือง คณะกรรมการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติตามมาตรา 67 วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อเสนอแนะ

- การจัดการปัญหาระยะห่างระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชนในพื้นที่มาบตาพุด
- การเผยแพร่ข้อมูลผลการพิจารณาของคณะกรรมการผังเมือง

การจัดทำแนวป้องกัน (protection strip)

- แบ่งตามประเภทอุตสาหกรรมออกเป็น 6 ระดับ ตั้งแต่ 0 - 50 เมตร
- จัดทำแนวป้องกันยกเว้น
 - โรงงานอุตสาหกรรมหรือกิจการซึ่งมีแนวป้องกันอยู่แล้ว
 - ที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมไม่ติดกับชุมชน

- แนวป้องกันที่จัดทำขึ้นต้องจัดการอย่างมีคุณภาพโดยการปลูกต้นไม้ หรือ มาตรการอื่นที่มีคุณภาพ เทียบเท่าหรือสูงกว่า
 - ปลูกต้นไม้อย่างหนาแน่นเป็นระยะแนวป้องกัน
 - คัดเลือกพันธุ์ไม้ให้เหมาะสมกับการจัดการปัญหามลพิษในพื้นที่
 - ห้ามปลูกพืชที่อยู่ในห่วงโซ่อาหารของมนุษย์
 - อนุญาตให้นำเด็กทำสนามเด็กเล่นในพื้นที่แนวป้องกัน

การกำหนดระยะแนวป้องกัน (Protection Strip)

ระดับ	ประเภทอุตสาหกรรม	แนวป้องกัน (เมตร)
๑	งานบริการหรือการผลิตสินค้าขนาดเล็กที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	๐
๒	อุตสาหกรรมผลิตรองเท้า การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป งานไม้ งานพิมพ์ นิคมอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมในระดับ ๒ และกิจการที่มีลักษณะคล้ายกัน	๓
๓	อุตสาหกรรมการผลิตวัสดุก่อสร้างขนาดเล็ก การผลิตสบู่ การประกอบชิ้นส่วนยานยนต์ ยาสูบ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมการผลิตเซรามิก อุตสาหกรรมเหล็กและโลหะที่เป็นการขึ้นรูป ตัด พับ เชื่อม โรงผลิตไฟฟ้าขนาดเล็ก (SPP) ที่ไม่ใช่ถ่านหินหรือขยะเป็นเชื้อเพลิง โรงผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมากที่เป็นประเภทพลังงานความร้อน (VSPP) นิคมอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมในระดับ ๓ และกิจการที่มีลักษณะคล้ายกัน	๖
๔	อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมแก้วและกระจก การผลิตสินค้าเครื่องโลหะและหนัง การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้าและวัสดุก่อสร้าง อุตสาหกรรมเหล็กที่รีดร้อนและรีดเย็น นิคมอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมในระดับ ๔ และกิจการที่มีลักษณะคล้ายกัน	๑๐
๕	โรงแยกก๊าซธรรมชาติ อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและอุตสาหกรรมเคมีที่ไม่อยู่ในระดับ 6 อุตสาหกรรมเหล็กและโลหะที่มีเตาหลอม อุตสาหกรรมยานยนต์ การผลิตเครื่องจักรขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมเยื่อและกระดาษขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ โรงงานน้ำตาล โรงไฟฟ้าชีวมวลที่ไม่ได้ใช้ขยะเป็นเชื้อเพลิงที่ไม่อยู่ในระดับ ๓ การผลิตลึงกะสี การผลิตเส้นใย asbestos อุตสาหกรรมการจัดการของเสียขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมอาหารและการผลิตน้ำมันปรุงอาหารขนาดใหญ่ โรงไฟฟ้าก๊าซธรรมชาติ อุตสาหกรรมเส้นใยสังเคราะห์ นิคมอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมในระดับ ๕ และกิจการ ที่มีลักษณะคล้ายกัน	๓๐
๖	อุตสาหกรรมกลั่นน้ำมัน อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น (upstream) และอุตสาหกรรมเคมีขนาดใหญ่ โรงถลุงเหล็ก อุตสาหกรรมผลิตวัตถุระเบิด เตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์ การผลิตยาปราบศัตรูพืช	๕๐

อุตสาหกรรมต่อเรือขนาดใหญ่ การผลิตกาวจากสัตว์ โรงไฟฟ้าถ่านหิน โรงไฟฟ้าจากขยะ นิคมอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมในระดับ ๖ และกิจการที่มีลักษณะคล้ายกัน

หน่วยงานที่ควรนำข้อเสนอเรื่องแนวป้องกัน (protection strip) ไปสู่การปฏิบัติ

- กระทรวงอุตสาหกรรม หรือกับผู้ประกอบการในพื้นที่เพื่อนำมาตรการแนวป้องกันไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมโดยทันที
- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรนำแนวคิดเรื่องแนวป้องกันไปประกอบการจัดทำรายงาน (EIA)
- กระทรวงมหาดไทย เสนอการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต หรือการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

แนวกันชน (buffer)

ระยะห่างระหว่างย่านอุตสาหกรรมกับย่านชุมชน โดยเป็นแนวที่อยู่นอกเขตพื้นที่ของอุตสาหกรรมนั้น ๆ เพื่อเป็นมาตรการป้องกัน และลดผลกระทบต่อความปลอดภัย สุขภาพ ชีวิต ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม

ระยะแนวกันชน (buffer) จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ระดับ	ประเภทอุตสาหกรรม	แนวกันชน (เมตร)
๑	งานบริการหรือการผลิตสินค้าขนาดเล็กที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	๐
๒	อุตสาหกรรมผลิตรองเท้า การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป งานไม้ งานพิมพ์	๕๐
๓	อุตสาหกรรมการผลิตวัสดุก่อสร้างขนาดเล็ก การผลิตสบู่ การประกอบชิ้นส่วนยานยนต์ ยาสูบ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมการผลิตเซรามิค อุตสาหกรรมเหล็ก และโลหะที่เป็นการขึ้นรูป ตัด พับ เชื่อม โรงผลิตไฟฟ้าขนาดเล็ก (SPP) ที่ไม่ใช่ถ่านหินหรือขยะเป็นเชื้อเพลิง โรงผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมากที่เป็นประเภทพลังงานความร้อน (VSPP)	๑๕๐
๔	อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมแก้วและกระจก การผลิตสินค้าเครื่องโลหะและหนัง การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า และวัสดุก่อสร้าง อุตสาหกรรมเหล็กรีดร้อนและรีดเย็น	๕๐๐
๕	โรงแยกก๊าซธรรมชาติ อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและอุตสาหกรรมเคมีที่ไม่อยู่ในระดับ ๖ อุตสาหกรรมเหล็กและโลหะที่มีเตาหลอม อุตสาหกรรมยานยนต์ การผลิตเครื่องจักรขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมเยื่อและกระดาษขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ โรงงานน้ำตาล โรงไฟฟ้าชีวมวลที่ไม่ได้ใช้ขยะเป็นเชื้อเพลิงที่ไม่อยู่ในระดับ ๓ การผลิตสังกะสี การผลิตเส้นใย asbestos อุตุ่อเรือเล็ก อุตสาหกรรมจัดการของเสียขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมอาหารและการผลิต	๑,๐๐๐

	น้ำมันปรุงอาหารขนาดใหญ่ โรงไฟฟ้าก๊าซธรรมชาติ อุตสาหกรรมเส้นใยสังเคราะห์	
๖	อุตสาหกรรมกลั่นน้ำมัน อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น (upstream) และอุตสาหกรรมเคมีขนาดใหญ่ โรงถลุงเหล็ก อุตสาหกรรมผลิตวัตถุระเบิด เตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์ การผลิตยาปราบศัตรูพืช อุตสาหกรรมต่อเรือขนาดใหญ่ การผลิตกาวจากสัตว์ โรงไฟฟ้าถ่านหิน โรงไฟฟ้าจากขยะ	๒,๐๐๐

ข้อห้ามการใช้ประโยชน์ที่ดินในแนวกันชน

- การจัดสรรที่ดินทุกประเภท
- บ้านแถว ตึกแถว หรือห้องแถว
- ห้องชุด อาคารชุด หอพัก
- อาคารอยู่อาศัยรวม อาคารขนาดใหญ่ อาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ
- โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภท
- คลังสินค้าประเภทวัตถุดิบ
- โรงมหรสพ
- โรงเรียน โรงแรม โรงพยาบาล สถานสงเคราะห์เด็ก
- สถานสงเคราะห์คนชรา สถานสงเคราะห์ผู้ดูแลคนป่วย
- การประกอบพาณิชย์กรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่

หน่วยงานที่ควรนำข้อเสนอเรื่องแนวกันชนไปสู่การปฏิบัติ

- กรมโยธาธิการและผังเมือง
- การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาต/เห็นชอบนำแนวคิดเรื่องแนวกันชนไปใช้ในการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในผังเมือง

การชดเชย

- หน่วยงานรัฐ
- เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์

- มาตรการทางภาษี
- การออกพันธบัตรที่ให้ผลตอบแทนต่อเนื่องในระยะยาว
- หน่วยงานภาคเอกชนผู้ได้รับผลประโยชน์ มีส่วนร่วมจัดตั้งกองทุนหรือลงทุนเพื่อชดเชย

การโยกย้ายชุมชน กรอบนโยบายขออนุมัติจากธนาคารโลก (World Bank)

- 1) หลีกเลี่ยงการย้ายถิ่นฐานใหม่โดยไม่สมัครใจ
- 2) ในกรณีที่การย้ายถิ่นฐานใหม่เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ควรมีการปรึกษากับผู้ที่สูญเสียที่ดินอย่างจริงจัง เพื่อพัฒนาและช่วยเหลือสภาพความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิต

แนวทางดำเนินการในการย้ายถิ่นฐาน

- ๑) หน่วยงานที่รับผิดชอบ
- ๒) การมีส่วนร่วมของประชาชน/การปรึกษาหารือ
- ๓) การศึกษาในด้านเศรษฐกิจและสังคม
- ๔) กรอบด้านกฎหมาย
- ๕) การเลือกถิ่นที่อยู่ใหม่
- ๖) การประเมินค่าและค่าชดเชยสำหรับที่ดินเดิม
- ๗) การเข้าถึง การฝึกอบรมและ การจ้างงาน
- ๘) ที่พักอาศัย สาธารณูปโภค การบริการทางสังคม
- ๙) ตารางการปฏิบัติงาน การติดตามตรวจสอบ และการประเมินผล

การเผยแพร่ข้อมูลผลการพิจารณาของคณะกรรมการผังเมือง

- เสนอให้กรมโยธาธิการและผังเมืองเปิดเผยรายละเอียดของการประชุมของคณะกรรมการผังเมืองต่อสาธารณะ โดยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงรายละเอียดได้โดยไม่ต้องร้องขอ

ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

- การนำข้อเสนอระยะป้องกันและแนวกันชนไปสู่การแก้ปัญหาในพื้นที่
- ใคร เป็นเจ้าภาพ เรื่องไหน
- พื้นที่เร่งด่วน
- การแก้ไขปัญหาการขยายตัวก่อนผังเมืองฉบับใหม่แล้วเสร็จ
- จะกำหนดแนวพื้นที่อุตสาหกรรมตามขอบเขตใด
- มาตรการป้องกันในช่วงที่ผังเมืองยังไม่แล้วเสร็จ

- พื้นที่รองรับการพักอาศัย การโยกย้าย(ถ้ามี)
- การเยียวยาผู้ที่ไม่โยกย้าย
- ความชัดเจนในการลงพื้นที่รับผลกระทบ
- ผังป้องกันอุบัติเหตุในระดับเมือง เส้นทาง พื้นที่ปลอดภัย

ชุมชนที่มีปัญหาเรื่องแนวกันชนในผังเมืองรวม ได้แก่ ชุมชนหนองแฟบ ชุมชนตากวนอ่าวประดู่ และชุมชนมาบชูด

๒. ปัญหาในพื้นที่ ชาวบ้านมีความกังวลเรื่องการเวนคืนที่ดิน

๓. การกำหนดแนวกันชนในพื้นที่ว่าง ระหว่างโรงงาน/สถานประกอบการและชุมชน และพื้นที่กันชนสำหรับทะเล เป็นกรณีศึกษาที่มีความจำเป็นในการสร้างพื้นที่กันชนหรือไม่ และการไม่ระบายสีม่วงในทะเล ไม่ให้มีการถมทะเลตรงชุมชนตากวนอ่าวประดู่
๔. ควรมีการศึกษา เรื่องการขยายปิโตรเคมี เพื่อศึกษาเกี่ยวกับปริมาณการใช้ประเทศ ความจำเป็น เป้าหมายของการขยายปิโตรเคมี
๕. เรื่อง SEA ขาดผู้ศึกษา ซึ่งควรดำเนินการประเมินทำให้เป็นรูปธรรม
๖. ประเด็นปัญหาเรื่องผังเมืองหมดยุ การทำผังเมืองฉบับใหม่ใช้เวลาไม่ต่ำกว่า ๑ ปี ช่องว่างจุดนี้จะทำให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมจำนวนมาก เรื่องเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการคือหามาตรการลดแนวพื้นที่สีม่วงชะลอไม่ให้เกิดการพัฒนาขึ้น เพราะไม่สามารถกำหนดแนวกันชนได้ถ้าพื้นที่อุตสาหกรรมไม่ถอย การทำผังเมืองควรจะมีการคาดการณ์ใน ๕ ปีว่าควรจะเป็นอุตสาหกรรมประเภทใด เป็นการ forecast และนำเรื่อง carrying capacity มาร่วมด้วย จะมีการนำเรื่องผังเมืองไปขับเคลื่อนในเวทีปฏิรูปประเทศไทย
๗. ปัจจุบันประเด็นเรื่องผังเมืองกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังส่งต่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สผ. คพ. ได้มีการคุยกันในเรื่องต้น ใช้ข้อมูลอนุฯ ผังเมืองมาประกอบในการทำไอเอ คณะกรรมการฯ เสนอ ๑๘ โครงการที่จะส่งผลกระทบต่อกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รับทราบและเสนอเข้า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแล้ว
๘. เสนอให้มีการทำ SEA เพื่อแก้ปัญหาคาถึปัญหา มาบตาพุด

มติที่ประชุม รับทราบ

๓.๓ มติคณะกรรมการพัฒนาระบบและกลไกการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง เครือข่ายประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือดำเนินการจัดการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพใหม่เพราะไม่ถูกต้องตามกระบวนการของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ และขอใช้สิทธิตามมาตรา ๑๑ ของพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐

ความเป็นมา

สืบเนื่องจากเครือข่ายภาคประชาชนภาคตะวันออก ได้ส่งหนังสือเลขที่ คปอ.๐๐๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ/เลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ เรื่อง ให้ดำเนินการจัดการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพใหม่เพราะไม่ถูกต้องตามกระบวนการของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ และขอใช้สิทธิตามมาตรา ๑๑ ของ พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ ๒๕๕๐

ทางเครือข่ายได้มีการตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัทพบว่ามีการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องตามประกาศของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

๑. การแจ้งล่วงหน้าไม่ครบ ๑ เดือน และไม่ทั่วถึงครอบคลุมถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างชัดเจน
๒. เปิดเผยแพร่เอกสารไม่ถึง ๑๕ วัน
๓. การจัดเวทีไม่จัดในช่วงเวลาที่เหมาะสม คือ จัดวันเดียวหลายโครงการพร้อมกัน ไม่สามารถเข้ารับฟังและเสนอข้อห่วงกังวลได้ครบทุกโครงการ รวมถึงการจัดเวทีต่อเนื่องติดกันหลายวัน จึงไม่สามารถอ่านรายงานได้ครบถ้วน และไม่มีเวลาในการประกอบอาชีพของตัวเองได้
๔. เนื้อหาในเอกสารกำหนดขอบเขตการศึกษาไม่ครบถ้วนชัดเจน จึงไม่สามารถกำหนดขอบเขตการศึกษาได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งเนื้อหาในเอกสารร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ไม่ได้นำข้อมูลจากการกำหนดขอบเขตการศึกษามาศึกษาอย่างละเอียด ข้อมูลไม่ครบถ้วนถูกต้องตามจริงในสภาพพื้นที่ ไม่ได้มีการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพในพื้นที่ชุมชนอย่างแท้จริง
๕. ให้ความเวลาในการแสดงความคิดเห็นข้อห่วงกังวลไม่ถึง ๒ ชั่วโมง ทั้งนี้จากการรีบเร่งการจัดทำการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของบริษัท ทั้งนี้ประชาชนยังขาดความรู้เรื่องการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ จึงทำให้การเสนอความคิดเห็นและข้อห่วงกังวลยังไม่ครบถ้วนครอบคลุมในทุกปัญหา

ทางเครือข่ายภาคประชาชนภาคตะวันออกจึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติดำเนินการดังนี้

๑. จัดให้มีการให้ความรู้กับประชาชนและขอให้ส่งบุคคลากรผู้ชำนาญการด้านสาธารณสุข เข้าร่วมในเวทีประเมินผลกระทบด้านสุขภาพร่วมกับประชาชนเพื่อชี้แนวทางให้กับประชาชนอย่างถูกต้อง
๒. ขอใช้สิทธิตาม พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑ ให้มีการจัดประเมินผลกระทบด้านสุขภาพเป็นรายโครงการทุกโครงการที่จะมีการดำเนินการก่อสร้างในพื้นที่มาบตาพุดและพื้นที่ข้างเคียงและประเมินผลกระทบด้านสุขภาพในภาพรวมของทุกโครงการด้วย โดยตั้งสมมติฐานว่าถ้าแต่ละโครงการเกิดขึ้นพร้อมกันจะมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนอย่างไร รวมถึงการประเมินทางเลือกที่ไม่เสี่ยงต่อ

การเกิดผลกระทบด้านสุขภาพของประชาชนในพื้นที่มาบตาพุดและข้างเคียงแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนด้วย

๓. ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่เครือข่ายฯ เสนอมาข้างต้นและพิจารณาสั่งการให้มีการดำเนินการจัดทำ การประเมินผลกระทบด้านสุขภาพที่ผิ ดชันตอนใหม่ ให้ถูกต้องตามขั้นตอนทั้งตามประกาศกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ และระเบียบของคณะกรรมการ สุขภาพแห่งชาติ รวมถึงกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการสร้างกระบวนการประเมินผลกระทบด้าน สุขภาพที่มีมาตรฐานตรงตามเนื้อหาของกฎหมายและมีประสิทธิภาพอันจะนำไปสู่การคุ้มครองป้องกัน สุขภาพของประชาชนให้ปลอดภัยแก่การอยู่อาศัยที่เอื้อต่อคุณภาพชีวิตที่มั่นคงและปลอดภัยต่อไป

รายละเอียดตั้งเอกสารแนบระเบียบวาระที่ ๓.๓

ศูนย์ประสานงานการพัฒนาาระบบและกลไกการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ ได้ดำเนินงานตามที่เสนอมา ไปบางส่วนแล้วดังนี้

๑. ได้ประสานความร่วมมือไปยังมูลนิธินโยบายสุขภาพ (มนส.) ในการจัดกระบวนการพูดคุยและทำความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับการเข้าไปมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในเวที Public Scoping และ Public Review ซึ่งทาง มนส. ได้มีทีมนักวิชาการลงพื้นที่พูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับอ่านรายงานอีไอเอกับ ชาวบ้านอย่างต่อเนื่อง ทุกสัปดาห์
๒. ได้จัดทำคู่มือประชาชนในการเข้าร่วมการทบทวนร่างรายงานการศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบด้านสุขภาพ โดยสาธารณะ (Public Review)
๓. ได้มีการตรวจสอบเบื้องต้นเกี่ยวกับการดำเนินการตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฯ และเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการพัฒนาาระบบและกลไกการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่ห้องประชุมสภาการพยาบาล (นายแพทย์วิฑูร พูลเจริญ เป็นประธาน) เพื่อพิจารณาแนวทางการดำเนินงาน ในการนี้ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ศูนย์ประสานงาน การพัฒนาาระบบและกลไกการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ ในฐานะฝ่ายเลขานุการ ทำหนังสือถึง เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรายงานให้ทราบเกี่ยวกับบริษัทที่จะทำโครงการในพื้นที่มาบตา พุดและระยอง ซึ่งได้แจ้งการจัดเวที public scoping และ public review มายังสำนักงานคณะกรรมการ สุขภาพแห่งชาติ (ดังมีรายละเอียดตามตารางด้านล่างนี้)
๔. วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ เลขธิการ คสช. ลงนามในหนังสือถึงเลขธิการ สผ. ซึ่งเป็นการดำเนินงาน ตามมติของคณะกรรมการพัฒนาาระบบและกลไกการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ

จากการตรวจสอบการแจ้งจัดเวที Public Scoping พบดังนี้

ที่	ชื่อโครงการ	ชื่อบริษัท	การแจ้งจัด Public Scoping		การส่งเอกสาร Public Scoping		หมายเหตุ : ลำดับที่ตามเอกสาร
๑	๑. โครงการโรงงานผลิตสารอะครีโลไนไตรล์ และสารเมทิลเมตะครีเลต บริษัท พีทีที อาซาฮี เคมีคอล	บริษัท พีทีที อาซาฮี เคมีคอล	๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒	๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒	๘ มกราคม ๒๕๕๓	๑๒ มกราคม ๒๕๕๓	๑๓
๒	๑.โครงการผลิตสารโพรพิลีนออกไซด์และสารโพรพิลีนไกลคอล ของบริษัท เอ็มทีพี เอชพีพีโอ แมนูแฟคเจอร์ จำกัด ๒.โครงการโรงงานผลิตโพลีเอททิลีน ของบริษัท สยามเลเทกซ์ สังกะระห์ จำกัด ๓.โครงการโรงงานผลิตโพลีออล ของบริษัทดาว เคมีคอล ประเทศไทย จำกัด	กลุ่มบริษัทดาว ในประเทศไทย	๓ มกราคม ๒๕๕๓	๖ มกราคม ๒๕๕๓	๑๔ มกราคม ๒๕๕๓	๑๘ มกราคม ๒๕๕๓	๑๕
๓	๑.โครงการก่อสร้างโรงงานผลิตสารไฮโดรเจน เปอร์ออกไซด์	บริษัทโซลเวย์ เพอรอกซิไทย จำกัด	๔ มกราคม ๒๕๕๓	๖ มกราคม ๒๕๕๓	๑๕ มกราคม ๒๕๕๓	๑๘ มกราคม ๒๕๕๓	๑๖
๔	๑.โครงการโรงงานผลิตก๊าซไฮโดรเจน ๒.โครงการโรงงานผลิตไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ (Crude Hydrogen Peroxide Plant)	บริษัทเอ็มทีพี เอชพี เจวี (ประเทศไทย จำกัด)	๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๒	๖ มกราคม ๒๕๕๓	๑๕ มกราคม ๒๕๕๓	๑๘มกราคม ๒๕๕๓	๑๗
๕	๑.โครงการโรงงานผลิตสารฟีนอล ๒.โครงการโรงงานผลิตบิสฟีนอล เอ	บริษัทพีทีทีฟีนอล จำกัด	๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒	๖ มกราคม ๒๕๕๓	๑๕ มกราคม ๒๕๕๓	๑๘มกราคม ๒๕๕๓	๑๘
๖	๑.โครงการขยายกำลังการผลิตไวนิลคลอไรด์โมโนเมอร์ของโรงงานที่ ๑ และโรงงานที่ ๒	บริษัท ไทยพลาสติกและเคมีภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)	๑๘ มกราคม ๒๕๕๓	๒๕ มกราคม ๒๕๕๓	๒๘ มกราคม ๒๕๕๓	๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓	๒๖

ที่	ชื่อโครงการ	ชื่อบริษัท	การแจ้งจัด Public Scoping		การส่งเอกสาร Public Scoping		หมายเหตุ : ลำดับที่ตามเอกสาร
	๒.โครงการขยายกำลังการผลิตผงพลาสติกโพลีไวนิลคลอไรด์สายการผลิตที่ ๘ และสายการผลิตที่ ๙						
๗	๑. โครงการของบริษัท ไบเออร์ไทย จำกัด ๑.๑โครงการขยายกำลังการผลิตบิสฟีนอลเอ 280,000 ตัน/ปี ตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด อ.เมืองระยอง จ.ระยอง ซึ่งรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๑	บริษัท ไบเออร์ไทย จำกัด ร่วมกับ บริษัท กรุงเทพ ซินติติกส์ จำกัด และ บริษัทในเครือ ซึ่งประกอบไปด้วย บริษัท บีเอสที อีลาสโตเมอร์ส จำกัด และบริษัท บีเอสที เลเท็กซ์ จำกัด	๑๕ มกราคม ๒๕๕๓	๒๕ มกราคม ๒๕๕๓	๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓	๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓	๒๗
	๑.๒โครงการขยายกำลังการผลิตโพลีคาร์บอเนต 275,000 ตัน/ปี ตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด อ.เมืองระยอง จ.ระยอง ซึ่งรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๒		๑๕ มกราคม ๒๕๕๓	๒๕ มกราคม ๒๕๕๓	๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓	๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓	
	๒. โครงการของกลุ่มบริษัท กรุงเทพ ซินติติกส์ ๒.๑ โครงการติดตั้ง DME Removal Unit และ Hydrocarbon Scrubber ของ บริษัท กรุงเทพซินติติกส์						

ที่	ชื่อโครงการ	ชื่อบริษัท	การแจ้งจัด Public Scoping		การส่งเอกสาร Public Scoping		หมายเหตุ : ลำดับที่ตามเอกสาร
	<p>จำกัด ตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด อ.เมืองระยอง จ.ระยอง ซึ่งรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเรียบร้อยแล้วเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๒</p>						
	<p>๒.๒ โครงการปรับปรุงหน่วยการนำก๊าซเสียกลับมาใช้ใหม่ (Hydrocarbon Scrubber) และเพิ่มกำลังการผลิตโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์จากมิกซ์ซี 4 ของบริษัท กรุงเทพ ซินธิติกส์ จำกัด ตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด อ.เมืองระยอง จ.ระยอง ซึ่งอยู่ระหว่างการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม</p>						
	<p>๒.๓ โครงการเพิ่มกำลังการผลิตโรงงานผลิตยางสังเคราะห์ ของบริษัท บีเอสที อีลาสโตเมอร์ จำกัด ตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด อ.เมืองระยอง จ.ระยอง ซึ่งรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเรียบร้อยแล้วเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๒</p>						

ที่	ชื่อโครงการ	ชื่อบริษัท	การแจ้งจัด Public Scoping		การส่งเอกสาร Public Scoping		หมายเหตุ : ลำดับที่ตามเอกสาร
	๒.๔ โครงการโรงงานผลิตน้ำยางเอ็นบีอาร์ (NBR Latex) ของบริษัท บีเอสที เลเท็กซ์ จำกัด ตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด อ.เมืองระยอง จ.ระยอง ซึ่งขณะนี้รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมอยู่ในระหว่างการพิจารณาโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						
๘	๑.โครงการศูนย์สาธารณสุขกลางแห่งที่ ๒	บริษัท พีทีที ยูที ลิตี้ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในเครือ ปตท.	๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓	หนังสือส่ง ไม่มีเลขรับ	๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓	๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓	๓๐

จากการตรวจสอบการแจ้งจัดเวที Public Review พบดังนี้

ที่	ชื่อโครงการ	ชื่อบริษัท	การแจ้งจัด Public Review		การส่งเอกสาร Public Review		วันที่ส่งรายงาน Public scoping	หมายเหตุ : ลำดับที่ตามเอกสาร
๑	จำนวน ๕ โครงการ ๒๗ เมษายน - ๑.โครงการผลิตก๊าซไฮโดรเจน ของบริษัท เอ็มพีที เอชพี เจวี (ประเทศไทย) จำกัด	กลุ่มบริษัทดาว ในประเทศไทย และกลุ่มบริษัทที่ปรึกษา	๗ เมษายน ๒๕๕๓	๒๐ เมษายน ๒๕๕๓	๓๐ เมษายน ๒๕๕๓	๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓	๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓	6
	๑๙ พฤษภาคม - ๑.โครงการผลิตสารโพลีโออลของ บริษัท ดาว เคมิคอล ประเทศไทย จำกัด						๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓	
	๒๐ พฤษภาคม - ๑.โครงการผลิตสารโพรพิลีนออกไซด์ และสารโพรพิลีนไกล						๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓	

ที่	ชื่อโครงการ	ชื่อบริษัท	การแจ้งจัด Public Review		การส่งเอกสาร Public Review		วันที่ส่ง รายงาน Public scoping	หมายเหตุ : ลำดับที่ตาม เอกสาร
	คอลของบริษัท เอ็มพีที เอช พีทีโอ แมนูแฟคเจอร์ริง จำกัด							
	๒๑ พฤษภาคม - ๑. โครงการผลิตสารไฮโดรเจน เปอร์ออกไซด์ (Crude Hydrogen Peroxide) ของ บริษัท เอ็มพีที เอชพี เจวี (ประเทศไทย) จำกัด						๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓	
	๒๕ พฤษภาคม - ๑. โครงการกลั่นสารไฮโดรเจน เปอร์ออกไซด์ (Distillated Hydrogen Peroxide) ของ บริษัท โซลเวย์ เพอรอกซิ ไทย จำกัด (หมายเหตุ: ในการแจ้งจัด เวที Public Scoping แจ้ง ว่าโครงการก่อสร้าง โรงงานผลิตสารไฮโดรเจน เปอร์ออกไซด์ ลำดับ เอกสารหมายเลขที่ ๑๖)							

ที่ประชุมมีประเด็นซักถาม และอภิปรายเพิ่มเติมดังนี้

- เรื่องกำหนดวันในการแจ้งจัดเวที ศูนย์ประสานงานแจ้งกำหนดการจัดเวทีที่บริษัทส่งมาให้ สช. แต่ไม่สรุปผล ให้เป็นอำนาจของ สผ. ในการตัดสินใจ
- สรุปข้อผิดพลาดการทำเอชไอเอที่ผ่านมา คือ การจัดเวที public scoping ๗ โครงการในหนึ่งวัน ซึ่งโครงการดังกล่าวเกี่ยวเนื่องกันคือเจ้าของโครงการเดียวกัน ซึ่งเป็นความผิดพลาดของทาง สช. ด้วยแต่ถ้ามองในแง่ดีคือ เกิดขึ้นทำ public scoping สามารถมาแก้ไขใน public review
- กรณีที่ชาวบ้านไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำเอชไอเอ ได้ส่งคุณศุภกิจ นันทะวรการ และคุณพัทธนันท์ พ้อคำ ไปช่วยแนะนำการอ่านรายงานอีไอเอ และให้มีกลไกเอชไอเอรีดเดอร์ (HIA Reader) แต่มีข้อแนะนำว่า ไม่ควรส่งข้อแนะนำของเอชไอเอรีดเดอร์ไปให้ชาวบ้านก่อน

- การทำเอชไอเอเชิงพื้นที่ ในบางครั้งไม่สามารถแก้ไขปัญหาในได้ทั้งหมด ต้องมีการทำเป็นภาพรวม และควรมีการติดตามและต้องกำหนดผู้รับผิดชอบ ในการทำ public scoping และ public review ต้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมด้วย
- ปัญหาเรื่องการเข้าถึงรายงานอีไอเอ สถาบันสิ่งแวดล้อมไทยเดินเรื่องว่าหน่วยงานราชการต้องเตรียมข้อมูลไว้ คาดว่าเดือน ก.ค. น่าจะสามารถเข้าถึงข้อมูลรายงานได้ ในส่วนของ สผ.มีรายงานอีไอเออยู่ที่ห้องสมุดสามารถยืมได้ ๑ วัน รายงานการติดตามตรวจสอบ (monitoring) อยู่ที่ สผ. มีชิตีให้ยืม
- ปัญหาของมาตรการลดผลกระทบต่าง ๆ คือมาตรการติดตามตรวจสอบ เพราะบริษัทที่ปรึกษาจะติดตามตรวจสอบเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องสืบเนื่อง

๔.๑ สรุปการจัดเวทีสาธารณะ “ฟ้าหลังพายุฝน ชีวิตคนมาตาพูด ไปต่ออย่างไร” วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ณ วัดหนองแฟบ ต.มาตาพูด อ.เมือง จ.ระยอง

ความเป็นมา

ตามที่คณะกรรมการฯ ได้มีมติการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๓ เห็นชอบการจัดทำรายงานความคืบหน้าในการดำเนินงานตามข้อเสนอของคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ในรูปแบบเอกสารชื่อ “ฟ้าหลังพายุฝน ชีวิตคนมาตาพูดไปต่ออย่างไร” ดังเอกสารแนบ ๑ ซึ่งเป็นการฉายให้เห็นภาพรวมความคืบหน้าในการดำเนินงานตามข้อเสนอของ คสช. และสะท้อนปัญหาจริงที่ยังขาดการแก้ไข ที่มาของข้อมูลได้จากการประชุมของคณะกรรมการการศึกษา สนับสนุนและติดตามฯ ซึ่งคณะกรรมการได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ข้อมูลและข้อเสนอแนะต่อการผลักดันการดำเนินงานตามมติ อยู่เสมอ รวมถึงการค้นคว้าจากเอกสารการประชุมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก คณะกรรมการสี่ฝ่าย รวมถึงการลงพื้นที่และสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง การจัดเวทีสาธารณะ “ฟ้าหลังพายุฝน ชีวิตคนมาตาพูดไปต่ออย่างไร” เพื่อนำเสนอความก้าวหน้าในการดำเนินงานแก้ไขปัญหาลดผลกระทบต่อสุขภาพจากการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่มาตาพูดและจังหวัดระยองตามข้อเสนอของ คสช. ดังที่รวบรวมไว้ในเอกสาร ฟ้าหลังพายุฝน ชีวิตคนมาตาพูดไปต่ออย่างไร ซึ่งได้เปิดโอกาสให้หน่วยงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานในประเด็นต่างๆ ได้ชี้แจงข้อมูลกับชุมชนด้วยตนเอง รวมถึงรับฟังข้อมูลข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เวทีสาธารณะดังกล่าว ได้จัดขึ้นในวันอาทิตย์ที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๐๐ น. ณ ศาลา วัดบ้านหนองแฟบ อ.เมือง จ.ระยอง มีผู้เข้าร่วมเวทีประกอบด้วย คณะกรรมการศึกษา สนับสนุน และติดตามฯ คณะกรรมการพัฒนาระบบและกลไก HIA คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ คณะกรรมการองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อม

และสุขภาพ นักวิชาการ หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการ ประชาชนในพื้นที่ นักพัฒนาเอกชน สื่อมวลชน รวมจำนวนทั้งสิ้น ๒๓๒ คน

อนึ่ง เนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองทำให้ในช่วงบว้ยไม่สามารถบันทึกเทปรายการเวทีสาธารณะซึ่งออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ตามที่กำหนดไว้ได้ จึงมีเพียงการจัดเวทีในช่วงเช้า อย่างไรก็ตามได้มีการถ่ายทอดสดทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์สุขภาพแห่งชาติ www.healthstation.in.th ร่วมด้วย

ผู้เข้าร่วมในเวทีฯ ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติม พร้อมทั้งแสดงข้อคิดเห็นและให้ ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาพื้นที่มาบตาพุด สรุปได้ดังนี้ (รายละเอียดในเอกสารแนบ ๒)

ตามที่ได้มีการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพจากการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ทำให้ คสช. พบว่า มีปัญหาสุขภาพที่สำคัญ ๒ ด้าน คือ ปัญหาด้านมลพิษ ได้แก่ อากาศเสีย น้ำเสีย อุบัติภัย กากของเสียอันตราย และปัญหาด้านสังคมอุตสาหกรรมที่เกิดจากการเปลี่ยนสังคมชนบทกลายเป็นสังคมอุตสาหกรรมก่อให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บ ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวี และปัญหาทางด้านเด็กและเยาวชน จึงมีข้อเสนอต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ซึ่งจากการติดตามพบความคืบหน้าในการดำเนินการดังนี้

๑. การปรับแนวทางการพัฒนาจังหวัดระยอง ให้มีความสมดุลทางเศรษฐกิจใน ๓ ด้านหรือที่เรียกว่าเศรษฐกิจ ๓ ขา ได้แก่ ภาคเกษตร การบริการ และอุตสาหกรรม เนื่องจากในปัจจุบันการพัฒนาเปลี่ยนเป็นขาเดียว คือ การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม ซึ่งไม่เอื้อให้เกิดการพัฒนาในด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนในชาอื่น ๆ ได้เลย ประเด็นนี้คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อการประชุมในวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เห็นชอบและมอบหมายให้คณะกรรมการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Seaboard) ที่มีนายกรณ์ศักดิ์ สภาวสุ รองนายกรัฐมนตรีในขณะนั้นเป็นประธานคณะกรรมการฯ พิจารณาตามที่คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติเสนอเพื่อสร้างสมดุลในการพัฒนา ซึ่งในปัจจุบันยังไม่เห็นการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน หรือเห็นเป็นรูปธรรมมากนัก ด้วยต้องใช้เวลาในการดำเนินงาน
๒. ปัญหาทรัพยากรน้ำ ได้แก่ (๑) ปัญหาน้ำเสีย คือ น้ำผิวดิน น้ำใต้ดิน น้ำทะเลในบางจุด และบางช่วงเวลาไม่มีคุณภาพ และ (๒) ปัญหาการขาดแคลนน้ำเนื่องจากมีความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มปริมาณมากขึ้น ทั้งจากภาคอุตสาหกรรมและภาคประชาชน คณะกรรมการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (คณะกรรมการ ๔ ฝ่าย) ที่มี นายอานันท์ ปันยารชุน เป็นประธาน ได้พิจารณาเรื่องความต้องการใช้น้ำ พบว่า จากการวิเคราะห์โดยภาพรวมปริมาณความต้องการใช้น้ำเพียงพอกับปริมาณน้ำที่มี แต่เมื่อแบ่งแยกรายละเอียดเป็นรายเดือนพบว่า ขณะนี้ความต้องการใช้น้ำในพื้นที่มีมากกว่าปริมาณน้ำที่มีอยู่ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญ ทำให้เกิดแนวคิดแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการดึงน้ำมาจากพื้นที่อื่น ซึ่งอาจจะกระทบกับภาคเกษตรกรรม นอกจากนี้ ยังได้มีการแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพโดยดำเนินการติดตั้งระบบประปาให้ครอบคลุมพื้นที่ และการจัดสรรน้ำให้มองในภาพรวม
๓. ปัญหาการจัดทำผังเมืองในพื้นที่มาบตาพุดมีการขยายพื้นที่อุตสาหกรรม เข้ามาในพื้นที่เดิมที่จัดไว้สำหรับเป็นพื้นที่กันชนและพื้นที่ชุมชน คสช. ได้เสนอให้มีพื้นที่กันชนเพื่อเป็นมาตรการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและ

สุขภาพที่สำคัญ ถ้ามาตรการนี้ไม่ได้มีการปฏิบัติอย่างจริงจังก็จะทำให้เกิดปัญหา ซึ่งขณะนี้ทางคณะกรรมการสี่ฝ่ายได้มีการศึกษาและนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเรียบร้อยแล้ว

๔. การจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาอุบัติภัยจากอุตสาหกรรมและสารเคมี ปัจจุบันยังไม่มีระบบเตือนภัยที่จะมาถึงชุมชน การเตรียมความพร้อมกลุ่มชนยังไม่มีเพียงพอ สิ่งอำนวยความสะดวกที่จะเกิดขึ้นในกรณีที่จะเกิดอุบัติเหตุ รวมถึงประชาชนยังไม่ทราบว่า ต้องปฏิบัติตัวอย่างไรเมื่อเกิดปัญหาขึ้น แผนการเตรียมความพร้อมและวิธีการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดอุบัติเหตุแก่ชุมชนยังไม่ชัดเจน ดังเช่น กรณีการเกิดแก๊สรั่วของโรงงานบริษัทอดิตยาเบอร์ล่า เคมีคัลส์ (ประเทศไทย) จำกัด ที่นิคมอุตสาหกรรมเหมราช ที่ทำให้ประชาชนได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมาก
๕. การเปิดเผยข้อมูลและวิธีป้องกันผลกระทบทางสุขภาพ ที่ผ่านมากการเปิดเผยข้อมูลยังไม่ชัดเจนมากนัก บางครั้งเกิดสับสนทางข้อมูล แต่ขณะนี้กำลังมีการจัดระบบข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ซึ่งทางกระทรวงสาธารณสุขกำลังเข้ามารับเป็นแกนกลางในการดำเนินการ โดยได้ตั้งเป็นศูนย์ประสานงานด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นจุดประสานงาน เป็นแกนกลางในการช่วยเหลือพื้นที่ทำงาน ซึ่งจะมีการสนับสนุนระยะยาวและต่อเนื่อง
๖. หลังจากที่ประกาศเป็นเขตควบคุมมลพิษแล้วการดำเนินในสวนของสาธารณสุขในจังหวัดระยอง มีความก้าวหน้าดังนี้
๗. ระบบการคลัง มีปัญหาเรื่องระบบภาษี เนื่องจากโรงงานส่วนใหญ่จดทะเบียนและเสียภาษีที่กรุงเทพมหานคร ดังนั้นภาษีที่จะกลับคืนสู่ชุมชนเพื่อดูแลด้านสุขภาพ สาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นสิ่งที่ชุมชนควรได้รับจึงได้ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย นอกจากนี้การอพยพแรงงานเข้ามาในพื้นที่จังหวัดระยอง ทำให้เกิดปัญหาประชากรแฝง สร้างความไม่สมดุลกันระหว่างความต้องการใช้สาธารณูปโภคหรือบริการพื้นฐานกับความสามารถที่จะจัดหาบริการพื้นฐานกับความสามารถที่จะจัดหาบริการเพื่อรองรับความต้องการได้ จากการติดตามความคืบหน้าในการแก้ปัญหาโดยการสนับสนุนให้เกิดการณรงค์จ่ายภาษีในพื้นที่เพื่อคืนกลับสู่ระยองจะต้องมีมาตรการที่จริงจังต่อกันในเรื่องภาษีได้เสนอจัดตั้ง “กองทุนสิ่งแวดล้อม” เพื่อเป็นหลักเศรษฐศาสตร์ในการจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม รัฐบาลก็ได้รับประเด็นนี้และก็ได้พยายามไปออกเป็นพระราชบัญญัติเรื่องของเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ในการจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม แต่ปัจจุบันยังอยู่ในขั้นตอนของรัฐบาลยังไม่เข้าสู่สภา
๘. ปัญหาด้านสังคม มีความรุนแรงพอ ๆ กับปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะปัญหาเด็กและเยาวชน เนื่องจากในมาบตาพุดค่อนข้างเป็นชุมชนที่แตกต่างกัน เพราะมีทั้งชุมชนเดิมและประชากรแฝง ฉะนั้นความเข้มแข็งของชุมชนจึงมีน้อย และมีพื้นที่เสี่ยงสำหรับเยาวชนเพิ่มขึ้น สิ่งเหล่านี้ทำให้คุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชนไม่ค่อยดี รวมถึงความไม่เพียงพอของสถานศึกษาที่มีจำกัด ในปัจจุบันยังไม่เห็นภาพการดูแลแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรมเป็นระบบจากรัฐมากนัก เป็นเพียงการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของแต่ละหน่วยงานเท่านั้น ปัญหาทางด้านสังคมถ้าไม่ได้รับการสนใจอย่างจริงจัง “เหยื่อ คือ ลูกหลานของเรา” มีความเสี่ยงต่อปัญหา

ทางด้านสังคมมาก เพราะถ้าใช้ชีวิตผิคนเดียว ชีวิตทั้งชีวิตก็จะเปลี่ยนแปลงไปได้ อยากเห็นการดำเนินการแก้ปัญหาทางสังคมจริงจัง ไม่แพ้งกับแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

๙. การปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ก่อนการอนุมัติโครงการ เป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากการดูแลสิทธิของชุมชนอย่างรอบคอบ ในการนี้รัฐบาลได้จัดตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพ การปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ทำให้เกิดการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและทางด้านสุขภาพ มีการเปิดเผยรายงานต่อสาธารณะ และมีการจัดเวทีแสดงความคิดเห็นต่อร่างรายงานดังกล่าว ซึ่งประชาชนรู้จักในนามของ “เอชไอเอ” มีการรายงานความคืบหน้าเป็นระยะ แต่ปัจจุบันมีปัญหาการจัดเวทีที่บอยกันไป ซึ่งชาวบ้านก็มีความกังวลใจและมีความลำบากในการเข้าร่วม ขณะนี้ชาวบ้านได้ขอเข้าไปมีส่วนร่วมในการพิจารณาร่างรายงานอย่างละเอียดเพื่อประโยชน์ของทุกฝ่าย และกำลังเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านร่างรายงานอีไอเอ คือมองภาพรวมของทุกอย่างมองอย่างรอบด้าน ไม่มองเพียงว่าโครงการนั้นจะผ่านหรือไม่ผ่าน หรือมองเฉพาะเรื่องมลพิษ สิ่งที่สำคัญ คือจะต้องกำหนดแนวทางการพัฒนาต้อง “พัฒนาสังคม สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ” ในด้านเศรษฐกิจต้องเอื้อประโยชน์และการพัฒนาทางด้านเกษตรบริการและอุตสาหกรรมควบคู่กันไปอย่างสมดุล ตามที่ คสช. ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้

๑๐. ภาพที่มองเห็นเป็นรูปธรรมมากที่สุดคือ การปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ผู้ประกอบการจำนวนมากได้พยายามตั้งใจที่จะให้ชุมชนมั่นใจว่าโครงการของตนจะไม่เกิดผลกระทบต่อชุมชนแต่เนื่องจากว่ามีระยะเวลาที่จำกัด การทำเอชไอเออาจสร้างบรรยากาศให้ชุมชนเกิดความรู้สึกอึดอัด รวมทั้งไม่แน่ใจว่า มีเวลาเพียงพอที่จะพิจารณาอย่างถี่ถ้วนว่า โครงการนั้นเกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงหรือไม่ ซึ่งเรื่องนี้ทาง สช. และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องจะได้ให้การสนับสนุนทางวิชาการในการเข้าร่วมการทำเอชไอเอในรูปแบบต่างๆ เช่น การจัดฝึกอบรม การจัดพิมพ์คู่มือการเข้าร่วมเวทีการทบทวนร่างรายงานโดยสาธารณะ การจัดให้มีผู้ให้ความเห็นทางวิชาการ และการหารือร่วมกับผู้ประกอบการรวมถึงชุมชนว่า ทำอย่างไรจึงจะใช้โอกาสการทำเอชไอเอนี้ให้เป็นการเรียนรู้ร่วมกันของสังคมอย่างแท้จริง

ในการนี้ สช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการได้รายงานสรุปการจัดเวทีสาธารณะฯ ให้ คสช. ได้รับทราบแล้วในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๘ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓ ณ ทำเนียบรัฐบาล

ที่ประชุมมีประเด็นซักถาม และอภิปรายเพิ่มเติมดังนี้

- ท่านผู้หญิง ดร.สุธาวัลย์ เสถียรไทย ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า รายได้จากคาร์บอนเครดิต โครงการ CDM ให้ผลประโยชน์กับบริษัท เคยเสนอให้ภาครัฐฯ เก็บภาษีจากรายได้ตรงนี้ แต่ไม่สามารถเก็บได้เนื่องจากไม่มีกฎหมายรองรับ ในที่ประชุมได้เสนอให้มีการเก็บภาษีสรรพสามิตแทนคล้ายกับกองทุนน้ำมัน เพราะว่ามีกฎหมายรองรับ
- ระบบการคลัง คุณรังษีเป็นผู้ผลักดันเรื่องภาษี นอกเหนือจากการเสนอเรื่องกองทุนสิ่งแวดล้อม โดยเสนอเรื่องจัดสรรงบประมาณลงสู่จ.ระยอง ซึ่งวิธีการปฏิบัติล่าสุดคือการขอความร่วมมือ เฉพาะเรื่องภาษีล้อเลื่อน

- ปัญหาด้านสังคม คณะกรรมการคุ้มครองเด็กและเยาวชนเป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นต้องใช้กลไกนี้ในการสั่งการให้ดำเนินงานแก้ปัญหา และต้องระบุว่าจะมีการตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของเด็กและเยาวชน เพื่อให้คณะกรรมการคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้มีการปฏิบัติการแก้ไขปัญหา

มติที่ประชุม รับทราบ

๔.๒ ความคืบหน้าการสนับสนุนสมัชชาสุขภาพจังหวัดระยอง

ความเป็นมา

สืบเนื่องจากมติของคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (คสช.) ที่สนับสนุนภาคประชาสังคมจังหวัดระยองในการติดตามความเคลื่อนไหวทางนโยบายโดยใช้กระบวนการสมัชชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการศึกษา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒ เห็นชอบให้สนับสนุนการจัดสมัชชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่ หรือสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น โดย (๑) เน้นที่คุณภาพของการจัดสมัชชาสุขภาพ (๒) ให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์กับพื้นที่อื่น เพื่อติดตามความเคลื่อนไหวทางด้านนโยบาย เช่น การทำผังเมือง และแผนควบคุมมลพิษ ซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้กับชาวบ้านมีกระบวนการเสริมความรู้ (๓) รูปแบบ อาจจะไม่เฉพาะเจาะจงในเรื่องของการพูดคุยในวงประชุมเท่านั้น แต่ควรมีการลงมือปฏิบัติร่วมด้วย (๔) ยุทธศาสตร์ มุ่งไปที่ความเข้มแข็งของภาคประชาชน และการพัฒนาที่สมดุล เน้นการจัดแบบคมในประเด็น ชัดในทิศทาง ลึกในเรื่องความรู้สึก ซึ่งอาจจะเป็นรูปแบบ ของการสร้าง ความเข้มแข็งภาคประชาชนของจังหวัดระยอง ทั้งนี้มอบหมายให้คุณสุทธิ อัจฉาสัย จัดทำรูปแบบการจัดสมัชชาโดยเชื่อมโยงกับศูนย์ข้อมูลสิ่งแวดล้อมกับสุขภาพภาคประชาชน

ในการนี้จากการพัฒนารูปแบบและแนวทางการจัดสมัชชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่จังหวัดระยองกระทั่งล่าสุด ผลการประชุมปรึกษาหารือทิศทางการดำเนินงานสมัชชาสุขภาพจังหวัดระยอง เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๓ ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระยอง มีความเห็นสมควรจัดทำโครงการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพแบบมีส่วนร่วม สมัชชาสุขภาพจังหวัดระยองขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้มีกระบวนการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในจังหวัดระยองต่อไป ดังรายละเอียดตามเอกสารประกอบระเบียบวาระที่ ๔.๒

ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อคณะกรรมการได้โปรดรับทราบ

ที่ประชุมมีประเด็นซักถาม และอภิปรายเพิ่มเติมดังนี้

๑. คุณธีรเชษฐ์ วุฒิกุล จากสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ นำเสนอความคืบหน้าของการทำงานของสำนักสมัชชาสุขภาพ ในพื้นที่จังหวัดระยองจะเป็นเรื่องสมัชชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่ งานที่ได้ดำเนินการแล้ว
 - วันที่ ๒ เม.ย. ๒๕๕๓ อ.กรรณิการ์ บันเทิงจิตร รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ พร้อมด้วยมูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ คณะกรรมการสิทธิฯ และอาจารย์จากคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมประชุมปรึกษาหารือทิศทางการดำเนินงานสมัชชาสุขภาพของ จ.ระยอง มองว่าปัญหาที่ผ่านมามันยังไม่มีการขับเคลื่อนงานอย่างเป็นรูปธรรม อยากให้เป็นปัญหาภาพรวมของทั้งจ.ระยอง มีมติให้ทำโครงการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพแบบมีส่วนร่วมสมัชชาสุขภาพ จ.ระยองขึ้น

- วันที่ ๒ พ.ค. ๒๕๕๓ มีการพิจารณาร่างโครงการ โครงการสมัชชาสุขภาพจังหวัดระยองมี ๒ กระบวนการก็คือ ๑. กลไกในเรื่องของการพัฒนากระบวนการสมัชชาสุขภาพก็คือ คนที่จะมาเป็น คณะทำงาน และ ๒. วิเคราะห์กลุ่มเครือข่ายผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงประเด็น
 - วันที่ ๑๖ มิ.ย. ๒๕๕๓ สอช. อนุมัติงบประมาณเพื่อสนับสนุนทางโครงการสมัชชาสุขภาพจ.ระยอง เพื่อเป็นการหนุนเสริมกระบวนการ
 - วันที่ ๒๗ มิ.ย. ๒๕๕๓ ประชุมเครือข่าย หาเครือข่ายที่มีความสนใจร่วมสมัชชาสุขภาพ จ.ระยอง ที่ โรงเรียนระยองวิทยาคม ปากน้ำ ประเด็นที่ที่ประชุมสนใจคือเรื่องของเด็กและเยาวชน โครงการ สมัชชาสุขภาพระดับจังหวัดระยอง ผลลัพธ์/เป้าหมายที่อยากจะเห็น คือ ๑. กลไกที่จะขับเคลื่อน กระบวนการให้ครบ ๓ ภาคส่วน ภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคราชการ กำหนดรายชื่อ คณะทำงานคร่าว ๆ ๑๕ ท่าน ทีมเลขานุการ ได้แก่คุณรังษิ คุณจันทร์ทิพย์ รพ. ระยอง เครือข่ายภาค ประชาชนภาคตะวันออก ๒. วิเคราะห์เครือข่ายผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และมีเครือข่ายที่ทำงานอยู่ ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานในจังหวัด ในปีงบประมาณ 2553 เป็นการพัฒนากลไก ในปี ถัดไป เป็นเรื่องของการออกแบบกระบวนการสมัชชาสุขภาพ กิจกรรมคือ มีการประชุมคณะทำงาน อย่างต่อเนื่อง และจะมีการพัฒนาศักยภาพ อาจจะมีการเข้าใจหรือว่าหาเป้าหมายร่วมของ คณะทำงาน แล้วก็กิจกรรมเวทีในเรื่องของการพิจารณาร่างข้อเสนอที่จะเป็นระเบียบวาระของสมัชชา สุขภาพในปี นี้ แล้วก็จะมีกิจกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องสื่อสารสาธารณะ
๒. สมัชชาสุขภาพควรใช้ความสัมพันธ์เกี่ยวกับเครือข่ายที่มีอยู่ในการขับเคลื่อน และเสริมในส่วนที่ขาดให้ สมบูรณ์ จากการทำงานตรงนี้เครือข่ายจะสามารถพัฒนาไปเองได้
 ๓. เรื่องของสมัชชาสุขภาพ ควรจะทำภาคขนาดของระยอง อีก 10 - 20 ปี และดึงเอาคนกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่แล้ว เข้ามามีส่วนร่วมในมิติใหม่ ซึ่งสามารถที่จะรวมพลังได้ดีกว่า เชิงสังคมก็เป็นลักษณะแต่ละพื้นที่ แต่ละเงื่อนไข ประเด็นใหญ่คือการมุ่งเป้าหมายไปด้วยกัน
 ๔. แต่ละภาคส่วนในจังหวัดระยองมีจุดเด่นของตนเอง แต่ว่าโดยภาพรวมไม่ได้รวมเอาจุดเด่นเหล่านั้นเข้าไว้ ด้วยกัน และในที่ประชุมได้มีการพูดถึงเรื่อง ทำยังไงเมืองระยองน่าอยู่ ให้เป็นเป้าประสงค์ทุกกลุ่ม และการ เป็นต้นแบบของการติดตามตรวจสอบ (monitoring) นิคมอุตสาหกรรมเป็นตัวอย่างแรก เพื่อที่จะให้ชุมชน จังหวัดอื่นที่มีนิคมอุตสาหกรรม
 ๕. เสนอให้นำเรื่อง เศรษฐกิจ 3 ขา เข้ามาขับเคลื่อนในเวทีที่สำคัญอย่างเวทีสมัชชาสุขภาพ เป็นจุดแรกของเวที สมัชชาให้มีวิธีการคุยและการตั้งคำถามที่จะทำให้เกิดการคิดร่วมกัน

มติที่ประชุม

รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องเพื่อพิจารณา

๕.๑ การจัดสัมมนาวิชาการอู่บัติภัยสารเคมี

ความเป็นมา

ตามที่เครือข่ายประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ยื่นขอใช้สิทธิตามมาตรา ๑๑ พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ ให้ทำเอชไอเอในกรณีแผนการขยายปิโตรเคมีระยะที่ ๓ ซึ่งผลจากการดำเนินงานทำให้ได้ข้อเสนอเชิงนโยบาย ๑๔ ข้อ หนึ่งในนั้นคือ คสช. ควรเสนอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องได้แก่ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กรมควบคุมมลพิษ และกรมป้องกันและบรรเทาอุบัติภัยจากอุตสาหกรรม จัดทำแผนและกฎการปฏิบัติการ (Rule of Engagement) สำหรับป้องกันและบรรเทาอุบัติภัยจากอุตสาหกรรม โดยมีการเปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงของสารเคมีต่างๆ ที่ใช้ในอุตสาหกรรมในดินและพื้นที่ให้ประชาชนรับรู้และเข้าใจ และต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สหภาพแรงงานหรือองค์กรของพนักงาน องค์กรสาธารณกุศล และประชาชนในพื้นที่ ในการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาอุบัติภัยสารเคมีระดับจังหวัด ตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ของพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และการมีส่วนร่วมในการฝึกซ้อมปฏิบัติการตามแผนฯ และกฎการปฏิบัติการอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ เนื่องจากในปัจจุบัน ประชาชนในพื้นที่จำนวนมากยังไม่มีโอกาสในการเข้าร่วมกำหนดแผนและฝึกซ้อมแผนการป้องกันและบรรเทาอุบัติภัย

ต่อมาวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ คสช. มีมติการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ เห็นชอบเสนอข้อเสนอเชิงนโยบายต่อคณะรัฐมนตรี จำนวน ๕ ข้อ โดย ข้อ ๒.๓ ระบุว่า “เสนอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนและกฎการปฏิบัติการสำหรับป้องกันและบรรเทาอุบัติภัยสารเคมีระดับจังหวัด โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรและประชาชนในพื้นที่” ต่อมา คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้คณะกรรมการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (กพอ.) พิจารณาซึ่งคณะกรรมการชุดนี้ได้มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ

อย่างไรก็ตามจากการติดตามการดำเนินงานตามมติของคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ พบว่าเรื่องอู่บัติภัยสารเคมียังคงเป็นประเด็นปัญหาและยังไม่เห็นรูปธรรมของการเปลี่ยนแปลงระบบการดำเนินงาน จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์สารเคมีรั่วไหลของบริษัททอติดยา เบอร์ล่า เคมีคัลส์ (ประเทศไทย) จำกัด เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่ผ่านมายังผลให้ประชาชนโดยรอบได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมาก

ดังนั้นศูนย์ประสานงานการพัฒนาระบบและกลไกการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ สช. จึงเสนอให้มีการจัดสัมมนาวิชาการเรื่อง “แก้สรวุ วิกฤติซ้ำซากหรือโอกาสทบทวนระบบอู่บัติภัยสารเคมี” ในวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ โรงแรมมิราเคิลแกรนด์หลักสี่กรุงเทพฯ มหานคร ดังมีรายละเอียดร่างกำหนดการตามเอกสารประกอบระเบียบวาระที่ ๕.๑

ทั้งนี้เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลและพัฒนาข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเรื่องการพัฒนาการป้องกันและบรรเทาอุบัติภัยสารเคมีในจังหวัดระยอง เสนอต่อคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติเพื่อพิจารณาต่อไป

ที่ประชุมมีประเด็นซักถาม และอภิปรายเพิ่มเติมดังนี้

๑. สัมมนาต้อง ต้องเป็นจัดประเด็นที่ชัด และนำแผนจากหน่วยงานต่างๆ มาประกอบ และเปรียบเทียบ ใช้ evidence บอกเหตุว่าต้องไปที่ Human Ware
๒. การเตรียมระบบอุบัติภัย กรณีอุบัติเหตุ ฯ ในรายงานอีไอเอประเมินไม่ครบ ทำให้ไม่มีมาตรการป้องกันแก้ไข และการประเมินไม่ได้ถึงกลุ่มเสี่ยงที่อยู่ข้างเคียง เช่น จำนวนคนงานในก่อสร้างประมาณ ๔๐ บริษัท คนหนึ่งหมื่นคนวิ่งหนีพร้อมกันยังขาดในส่วนนี้อยู่ การประเมินผลควรประเมินเรื่องวินาศกรรม หรือเหตุการณ์โดมิโน เอฟเฟกต์ประกอบด้วย
๓. after investigation เป็นเรื่องที่สำคัญ ควรมีการออก media ให้สาธารณชนรับรู้ และตื่นรู้
๔. การแจ้งเหตุ ต้องชัดเจนว่าการแจ้งควรจะเป็นอย่างไร และชี้ให้ชัดได้อย่างไร
๕. การซ่อมและอพยพยังเป็นปัญหา เช่น รร.ระยองพิทยาคม เกิดเหตุไม่ทราบวิธีการป้องกันแก้ไขปัญหา ไม่ทราบวิธีรับมือ ปัจจุบันยังมีเด็กที่ป่วยจากเหตุการณ์สารเคมีรั่วไหลอยู่
๖. การเยียวยา รพ. ปก. การนิคม พร้อมหรือไม่ การชดเชย กองทุน โรงงานต้องทำประกันภัยที่ครอบคลุมชุมชนด้วย
๗. พรบ. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งให้อำนาจและให้เงินด้วย อำนาจนี้อยู่ที่ ผู้ว่าราชการจังหวัด พื้นที่จังหวัดระยองเป็นพื้นที่พิเศษต้องคำนึงถึงเรื่องอุบัติภัยสารเคมีด้วย
๘. ปัญหาเรื่องคนไม่พร้อม (human ware) ต้องทำให้พร้อมและนำเสนอด้วย และมีการ defend ผู้เกี่ยวข้องด้วย
๙. ที่ประชุมเสนอให้ท.วิพุธ พูลเจริญ เป็นหัวหน้าคณะทำงานฯ ศึกษาประเด็นต่างๆ
๑๐. การประเมินระดับความรุนแรงขึ้นกับ ปก. และผู้ว่าราชการจังหวัด เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นการสื่อสารประชาชนไม่มี แต่การซ่อมแผนที่ไม่สามารถปฏิบัติได้จริง ผู้บริหารยังไม่ทราบเรื่องการเข้าไปยังพื้นที่ red zone ว่าควรมีการปฏิบัติอย่างไร กรณีรพ.มาบตาพุดเป็นฮอตโซน กรณีการอพยพจะมีปัญหาเรื่องการอพยพผู้ป่วยใน เพราะเมื่อเกิดเหตุต้องมีการสื่อสารให้ประชาชนรับทราบด้วยว่ามีอาการ รพ. ไปตั้ง ณ จุดใด
๑๑. การซ่อมแผนฉุกเฉินต้องมีการทำแบบทดสอบหลังซ่อมเสร็จและมีการสรุปผลการซ่อมเพื่อนำไปปรับปรุงแผนต่อไป

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ

๖.๑ การกำหนดวันนัดหมายประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๓

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบนัดหมายการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ ในวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๑ สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

ปิดประชุมเวลา ๑๓.๐๐ น.

นางสาวรัตนา เอิบกิ่ง ผู้จัดรายการประชุม

นางสาวสมพร เพ็งคำ ผู้ตรวจรายการประชุม